

בע"ה כ"א באב תשפ"א

30/07/2021

גליון מס' 3207

פרשת עקב

"כִּי ה' אֶל־לֵהֲיֶךָ מִבֵּיאֶךָ

אֶל אֶרֶץ טוֹבָה

אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת

וְתֵהֱמַת יִצְחָאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר

אֶרֶץ חֹטָה וְשֹׁעֲרָה וְגִפֶּן

וְתֵאֱנָה וְרִמּוֹן

אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדֹבֶשׁ."

(דברים ח' ז'-ח')

סדרת בולים "שבעת המינים"

מועדים לשמחה

בעיצובו של צבי נרקיס

(1921-2010)

גרפיקאי, מעצב טקסט, בולים

ודגמי אותיות עבריות.

בין הגופנים המוכרים שפיתח

אפשר למצוא את

אות "נרקיס".

שיעור פרשת השבוע: נתנאל ניימן

שבת פרשת עקב		ימי החול	
הדלקת נרות	19:20	זמן תפילין / טלית	05:05←05:00
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:24←09:22
שיעור לנשים	11:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה וערבית	19:25
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:34←19:39
צאת השבת	20:15	ערבית	20:10

אחות תורנית (נייד- 0523934505, קווי מקוצר-8080): נטע בן עמי

שבת
שלוש

כוחי ועוצם ידי

בפרשת השבוע "עקב", נעקוב אחרי הפסוק "ואמרת בלבבך: כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח-י"ז). ניתן לייחס פסוק זה גם בהקשרים צבאיים, ומיד עולה לנגד עינינו סיפורו ועלילותיו של 'בר כוכבא', אליו נחזור בהמשך.

דברי משה: 'כוחי ועוצם ידי', אינם מכוונים רק לדור הצעיר שעומד להיכנס לארץ המובטחת, אלא בעיקר כדברי נבואה המתגלגלים עד היום. בתקופתנו, תרגום הדברים מתבטא בהערכה עצמית מופרזת כפועל ישיר ל: כסף, רכוש, יוקרה, מעמד חברתי ושררה - 'עגלי הזהב' של המאה 21. אונקלוס מתרגם את המילה בפסוק - 'בחילי' ל - 'נכסי'.

בסדר האירועים המצוינים בפרשה, נבחין כי הפסוק: "כוחי ועוצם ידי" בא כהקדמה לסיפור 'עגל הזהב' והוא מתפרש כאזהרה - ראו מה עלה בגורלו של 'עגל הזהב'.

כ-60 שנה לאחר חורבן בית שני. החליט "בר כוכבא" להסיר את העול הרומי מהשטחים שנותרו בידיהם. כשיצא לקרב אמר: "ריבון העולם, שלא תסעוד ולא תכסוף" (ירושלמי- תענית כ"ד). בעברית מדוברת-אל תועיל ואל תזיק, כלומר-שמלחמותיי יתנהלו בדרך הטבע ולא בדרך נס. ליהירותו הוא מצא אסמכתא מספר "תהילים" (ס' י"ב): 'הלא אתה ה' זנחתנו ולא תצא ה' בצבאותינו'. עונשו לא אחר לבוא, והוא הגיע בזמן רגיש בדמות נחש שהכישו בבני מעיו (בבלי גיטין-נ"ז).

בסיום מלחמת "ששת הימים", הכריז משה דיין ש "אנו עזרנו להקב"ה לנצח". רבים התרעמו על משפט יהיר זה. הרצ"ה זצ"ל, הגיב על כך ואמר: "כי אכן תפקידנו לסייע להקב"ה בתכניותיו וזו חובתנו". תקופה ארוכה לאחר 'מלחמת לבנון השנייה', אמר אלי ישי (ח"כ מש"ס): "במלחמת ששת הימים כל יהודי ויהודי שהלך למלחמה והלך לקרב הרים את העיניים לבורא עולם, אבל במלחמת לבנון השנייה אמרנו: 'כוחי ועוצם ידי'... – וזו, לדעתו, היתה הסיבה לכישלון. אלי ישי שאב את דבריו מהתמונה המפורסמת שצילם דוד רובינגר, בה רואים את החיילים בכותל המערבי במלחמת ששת הימים נושאים את עיניהם לבורא עולם, מה שלא קרה במלחמת לבנון השנייה. אמרה קשה זו נתקלה אז בהתנגדות עזה והוא הצטער והתנצל עליה.

בדצמבר שנת 2016, היו אמורים להגיע מטוסי החמקן (F 35) ה'אדיר' הראשונים. כידוע בעזרת מטוס זה עושים את העבודה ביום, בלילה ובכל מזג אוויר. כל האורחים והמכובדים, המתינו בהתרגשות, בשדה התעופה "נבטים", אך בואם התעכב בגלל ערפל ורוח. החוגים החרדיים באתרים שלהם, כתבו בציניות על התברבותו של דובר צה"ל והציעו לו לקרוא בפרשתנו את הפסוק המפורסם, ולהוסיף עליו גם את פסוק י"ח: "וְזָכַרְתָּ אֶת ה'.. כִּי הוּא הִנָּתַן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל..".

נסיים במטבע הלשון: 'כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחוכמתו ואל יתהלל הגיבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעושרו' (ירמיהו ט כ"ב).

מנחם קימלמן-ק'בול' ראש הנקרה

ללאה כץ ולכל המשפחה מלא טוב לנישואי הנכדה

רינת בתם של יצחק ונדיה כץ עם"ל צור

איחולים מנחות ולחנות!

פרשת עקב – חידות א' ב' / הרב ארי'

בפרשת השבוע ממשיך משה רבנו להכין את בני ישראל לקראת הכניסה לארץ. הוא מחזק אותם ואומר להם שאם יבטחו בה' ויקיימו את מצוותיו, אל להם לפחד מפני יושבי הארץ. הם אמנם גיבורים וחזקים, אבל הקב"ה יכול לנצח גם אותם, ממש כפי שנלחם עבורנו מול המצרים ומול סיחון ועוג.

מעלותיה ופירותיה של ארץ ישראל (שבעת המינים – זוכרים את כולם?) מוזכרים גם הם בפרשה. גם כשנצח את יושבי הארץ וננחל אותה אסור לנו לשכוח שהקב"ה הוא זה שנתן לנו כח להילחם ולרשת את הארץ. פרשיית 'והיה אם שמוע', הפרשייה השניה של קריאת שמע, מזכירה לנו שירידת הגשם בארץ ישראל תלויה בשמיעה לקול ה' ובקיום מצוותיו.

א – מספר הימים שמה שהה על הר סיני כדי לקבל את הלוחות	ל – השבט שנושא את ארון ברית ה'
ב – "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" – באיזו מצוה מדובר? מתי מקיימים אותה?	מ – לחם מן השמים
ג – הקב"ה אוהב אותו במיוחד. גם אנחנו מצווים לאהוב אותו כי כולנו הינו כאלה במצרים	נ – זוחל בעל ארס (שתי מילים. באיזה הקשר הוא הופיע בפרשת חוקת?)
ד – בְּנֵי אֱלִיָּאב בן ראובן	ס – גם הם טבעו עם המצרים בים סוף
ה – השלימו: "לא על _____ לְבַדּוֹ יִחְיֶה _____, כִּי עַל כָּל מוֹצָא כִּי ה' יִחְיֶה _____"	ע – אינה יכולה להוליד
ו – השלימו: "וּקְשָׁרְתָם אֶתָּם לְאוֹת עַל יְדֵכֶם _____ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם"	פ – יָרָאָה
ז – פעולה חקלאית (אסור לעשותה בשנת השמיטה)	צ – חרק מעופף שיסייע לעם ישראל במלחמה מול יושבי הארץ
ח – הר סיני	ק – כינוי לעקשן (שתי מילים)
ט – פעולה שמה עושה בעגל הזהב	ר – עלולה להתנפח כשהולכים ארבעים שנה....
י – <u>שאלת אתגר</u> : מגדלים אותם במצרים, אבל לא בארץ ישראל (למה? מה קורה היום?)	ש – משבעת המינים
כ – דימוי לכמות הגדולה של בני ישראל	ת – פרי שנקרא בתורה 'דבש'

ברכות

ברכות לחברנו אל"מ במילי' אורן סולומון על קבלת תעודת הצטיינות לקצינים שפעלו במהלך מבצע "שומר החומות". התעודה ניתנה במהלך טקס מרשים שהתקיים באוגדת עזה.

"אורן סולומון, מנהל לחימה ומבצעים של אוגדת עזה, מהווה סמכות מקצועית מובילה, שימש דוגמא ומופת לחיילי וקציני אגף המבצעים ותרם תרומה מכרעת לניהול המבצע במקצוענות" (ציטוט דברים מהטקס)

אורן, עוסק בפעילות ביטחונית מרובה ומורכבת, אשר רב בה הנסתר על הגלוי. בשגרה וגם בימים קשים, הוא פועל במסירות ובצניעות למען המדינה בכלל ותושבי העוטף בפרט, מתוך שליחות של ממש.

וכמאמר הפתגם: "התפוח לא נופל רחוק מהעץ", באותו הטקס נבחר מצטיין נוסף.. סג"מ יאיר סולומון. ברכות גם לו ולמשפחה המורחבת.

הכנת הא'נה והטיפול בה – לקראת האיטה תשפ"ב

א. "שָׁדֶד לֹא תִזְרַע" – זריעה, שתילה ונטיעה

בראש השנה תשפ"ב מתחילה שנת השמיטה עד כ"ט באלול תשפ"ב. במשך כל השנה אסור לשתול, לנטוע ולזרוע. את כל הפעולות הללו, בין בעצי פרי, בין בעצי סרק, ירקות או פרחים יש לבצע לפני תחילת השנה, כמפורט:

1. עצי פרי עם גוש אדמה – מותר לשתול עד כ"ט באב תשפ"א. עם כניסת שנת השמיטה ייכנס העץ לשנת הערלה השניה שלו (30 יום בסוף השנה נחשבות לשנת ערלה).
2. עצי סרק עם גוש אדמה – מותר לשתול עד ראש השנה.
3. זרעים (זרעי ירקות או פרחים) – מתור לזרוע עד כמה ימים לפני ראש השנה, כדי שהנביטה תהיה לפני ראש השנה.
4. פרחים או שתילי ירקות – מותר לשתול עד ראש השנה.

ב. "וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר" – זמירה

פעולות גיזום כדי לחדש את העץ אסורות בשנת השמיטה ('לא תזמר') ויש להקדים אותן לפני השמיטה.

ג. "תִּשְׁמְטֶנָּה וְנִטְשָׁתָה" – מלאכות דרבנן

מלבד המלאכות שאסרה התורה בשמיטה, חכמים הוסיפו ואסרו את כל המלאכות שמסייעות להצמחת היבול: השקייה, ניכוש עשבים, זיבול, כיסוח עשבים ועוד. הכלל הוא שחכמים לא אסרו מלאכות אלו אם הן נועדו לשמר את הקיים ולמנוע את מותו של הצמח או העץ ('לאוקמי אילנא'). מלאכות אלו אסורות אם הן משביחות את הצומח ('לאברויי אילנא'). מכלל זה נגזרות ההלכות הבאות:

1. השקייה – יש להשקות את הגינה באופן הנדרש לקיומה, אבל לא מעבר לכך. ניתן לכוון את מחשב ההשקייה לפני השמיטה וכך להשקות את הגינה כמו בכל שנה.
2. גיזום – זו תולדה של זמירה שאסורה מהתורה. אבל אם הגיזום נועד לאפשר מעבר בשביל, גיזום לנוי של גדר חיה מלאה או כדי לגזום ענף נגוע ולהציל את העץ מותר לגזום.
3. כיסוח דשא – פעולה שמתבצעת לשם נוי ולא כדי שהדשא יצמח (היינו מעדיפים שלא יצמח...) ולכן מותר לכסח את הדשא כרגיל בשמיטה.
4. ניכוש עשבים – אם העשבים עלולים לחנוק את הפרחים או את השיחים, מותר לנכש אותם. אם אפשר עדיף לכסח את העשב ולא להוציא אותו עם השורש, כדי לא לבצע פעולה באדמה. ניכוש לשם נוי – מותר גם הוא (כמו דשא) ובלבד שלא יעקור את העשבים השוטים מהשורש אלא יכסח בלבד.
5. זיבול – בדרך כלל נועד להשביח את הצמיחה ולכן אין לדשן בשמיטה. אפשר לפזר דשנים שמתפרקים לאט ('איטיי תמסי') לפני השמיטה.
6. קטיפת פרחים – מותר בשמיטה, ובלבד שהקטיפה לא יתבצע בצורה מקצועית, שיסייע לצימוח חדש של הפרחים.
7. עציצים ואדניות בגינה – מכיוון שנמצאים בחוץ חלים כל דיני שמיטה על מה שגדל בהם.

ד. "וְהִיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֻכָּלָהּ" – קדושת פירות שביעית

כל הירקות והפירות שקדושים בקדושת שביעית הם הפקר ואסור לנהוג בהם מנהג בעלות. כל הרוצה ליטול – יבוא ויטול. גם לבעלים, כמו לכולם, מותר ללקט עבור משפחתו.

1. ירקות – הרגע הקובע לקדושת שביעית בירקות הוא **הלקיטה**. לכן ירקות שנלקטו בשביעית (אפילו בג' בתשרי תשפ"ב) קדושים בקדושת שביעית ויש להפקירם.
2. פירות – הרגע הקובע לקדושת שביעית בפירות הוא **החנטה** (נפילת הפרח והופעת הפרי). לכן כל הפירות שיהיו על העצים בחציה הראשון של שנת השמיטה הם 'יבול שישית'. אין בהם קדושת שביעית ואין חובה להפקירם. כל פירות קיץ תשפ"ב וההדרים שיחנטו בשנת השמיטה יהיו קדושים בקדושת שביעית ויש להפקירם.

בכל שבת בשיעור השבועי (18:00) בבית הכנסת נמשיך לעסוק בדיני השמיטה בפן הלימודי, היסטורי, הלכתי ומעשי. כולם מוזמנים!

הרב ארי' סט

מנחה בשבת

כידוע יש לנו ספר תורה שכתבנו לזכרם של אבי מורי אברהם שנון ובתנו שרה שנון, ומאז שהכנסנו אותו לביתנו אנחנו קוראים בו מדי שבת בתפלת מנחה.
בזמן האחרון אנחנו נתקלים בעיה של חוסר מניין. נשמח לקבל תיגבור למנחה בשבתות בשעה 14.00.
תודה

משפחת שנון

חידושי נהלי הברכה

1. אורחים יגיעו לברכה בליווי המארח. המארח חייב להיות מכתה י' ומעלה.
2. פעוטות שאינם גמולים באופן מלא יום ולילה, לא יכנסו לברכה הגדולה.
3. יש להוסיף על חיתול הברכה בגד גוף כדי למנוע דליפות.
4. אני ממליץ לבני משק שגרים באיזור ומגיעים הרבה לברכה לעשות מינוי לברכה ואז יוכלו להגיע ללא צורך בליווי.
5. חבר העושה אירוע בברכה בשעות הלילה, יש להתחשב בשכנים מסביב ולהתאים את עוצמת הרעש.
6. ילדים שאינם שולטים בשחייה לא ישחו במים העמוקים. מצופים זה לא מספיק.
7. אין להסיר עיניים מפעוטות בברכה!

יהודה סימון

סעודת פסח' ו'סעודת היום' - דבריהם היו'אית מהלך

לכל חברי סעד היקרים שלום,

מכתבי הפתוח אליכם, רציתי לכתוב לכם את ההסתכלות שלי על סעד של היום, שהיא מקום בית גידולי:

אני זוכרת שלפני כשלושים שנה החלו לדבר על הפרטה (כבר הייתי אז עוזבת קיבוץ) וכבר אז תמהתי בליבי: "יוזמה זו, על מה ולמה?" ושמעתי אז שמדברים שכזה הוא הרצון בליבותיהם של הצעירים אשר הם מדור ההמשך, וגם על זאת תמהתי בליבי: "ואם זה הוא רצונם, מדוע זקנים עושים בעצת צעירים?", "ומדוע זקנים מנסים לרצותם?". משהו כאן לי צרם, דבר מה פה לי לא הסתדר, וכחנה היו מחשבות אישי היקר. אבל העניינים המשיכו לזרום כפי אשר המשיכו ובמשך השנים עם החלת ההפרטה העניינים היו נראים לי יגעים ולא ממש מצליחים.

גם שמעתי שאומרים שהיא (ההפרטה) גרמה לריחוק, זרות ופחות אנושיות בין אנשים. גם בבואי לביקורים לשבות שבת עם אבי הזקן, חשתי בעצמי על בשרי, שסעד איננה סעד של פעם, ושסעד של היום איננה יותר טובה מקודמתה. ואמרתי בליבי: "ובכן, אז על מה ולמה?", "ובשל מה היה הסער?", ובעצמי חשבתי ששפר חלקי מחלקם ואשריי שבסוף שנות האלפיים לא חשבתי כמותם, ועל אף שלא גרתי עמהם, תודה גדולה אמרתי לבוראי, וזאת למרות שלא קלים היו חיי בישובים העירוניים אשר גרתי, ושלקצר של פעם התגעגעתי. למרות כל זאת ידעתי להודות על כך שמסובב הסיבות סובב שלא היה חלקי עמהם, ושתמיד חשתי בשנות גידולי הרכות את אותה הזרות הנ"ל. מלבד אותם ימים מלאי רגש וחוויה שהיו לוקחים אותי אבי היו ואימי עליה השלום, לבית סבי ע"ה, ורק שם בחיפה בשכונת "נווה שאנן", חשתי מה זה בית יהודי מושלם. וזאת על אף שגם סבי וגם דודתי ודודי ע"ה תמיד כיבדו את סעד, אני, כבר אז, את מקומי חשתי שם ולא פה.

ובניתוח הדברים כאשר אני מנסה להבין, מה היתה הסיבה שכך היו רגשותיה של ילדה קטנה, הנני מבינה הבן היטב שהבית שם - בית סבי זקני, היה בית של תורה, ודבר זה לא חשתי בימי בית גידולי במקום בית גידולי, אשריי, מה טוב חלקי ומה נעים גורלי.

לסיום, סיפור קטן לעילוי נשמת סבי זקני - רב אריה בן ביילה (לבית גרינפלד/ הרשינזון/ בן צבי), כאשר הקים סבא את שכונת "נווה שאנן" בחיפה עם עוד חלוצים (וגם נתן לה את השם), וכאשר כבר היו בידיו חלקות אדמה שגאלן מערבים, שאלוהו: "מדוע הנך מוכר אותם לאחיך היהודים, הרי בזאת תוכל לחתן את נינך ושמא אף את בניהם", ענה סבא: "מרבה נכסים מרבה דאגה", ומכר. ואכן היו חיי חיי קודש, חיים של מנוחת הנפש היהודית, וזאת למרות חיים קשים שהיו מנת חלקו. כי האושר נמצא אך ורק בנפש פנימה בנפש היהודים.

כל המכתב שכתבתי הנני מקדישה לעילוי נשמת אמי מרים אסתר בת רחל לאה עליה השלום, ממקימות ובונות סעד, ולעילוי נשמת ציפורה בת מרגלית וישראל בן שרה ז"ל, אשר תרמו תרומה עצומה לגדילתי התקינה בבור הזה אשר ממנו שתיתי. וכן לעילוי נשמת כל החברים חברי סעד שוכני עפר שלא היתה דעתם נוחה מההפרטה. יהיה ה' עמכם ותבורכו מפיו.

כמה מילות סיום לקוראי "עלים": אני יודעת כי תוכן הדברים והסגנון בהם הם באים לביטוי על הדף, שונים מאד מהמקובל והשגור, אולם אלו דברים היוצאים מהלב כהווייתם וללא מחסומים, ותקוותי היא שחלקם לפחות, ייגע בלב הקוראים.

אביה אשר בת אשה בן צבי היו

החלפת גגות אסבסט

בשעה טובה ולאחר כמה שנים של הכנה משותפת עם המועצה ועיכובים רבים מול משרדי הממשלה, אנחנו ממשיכים בפרוייקט החלפת גגות האסבסט באזור המגורים. כן כן, אותו פרוייקט ותיק, שהשלב הראשון שלו נעשה בשנת 2016 ..

זה המקום להודות לגורמי המועצה, ולעמוס נציגנו במליאה, על העזרה הרבה בעבודה מול הרשויות, ולמוישליה – על התרומה המקצועית הרבה.

העבודה מתבצעת ב 3 שלבים:

- (א) הסרת לוחות האסבסט מגגות הבתים ואריזתם בשקים ייעודיים.
 - (ב) הכנת הגג (ניקיון והנחת יריעות בידוד) והתקנת לוחות קרוי חדשים, הנראים כמו האסבסט אך עשויים מצמנט.
 - (ג) איטום הגג והשלמות אחרונות.
- החלפת גגות האסבסט ממומנת ברובה ע"י המשרד להגנת הסביבה, ומצריכה בחלקה גם השתתפות עצמית של הקיבוץ, אשר מוסדרת בתוכנית ההשקעות.
- במהלך השבועיים הקרובים נתחיל בביצוע העבודה. סדר העבודה המתוכנן –

1. שורת הבתים ממש' זיוון ועד מש' פורת.
2. שורת הבתים ממש' צור למש' קאופמן.
3. שורת הבתים ממש' אדמנית לכיוון השער הישן.
4. פנימיית הנוער (בהתאם ללוח החופשות של הבנות), מגורי הצעירים ומרפסות בתי אשכול.

סדר זה נקבע תוך התחשבות באילוצים אירגוניים של הקבלן מחד, ומתוך התחשבות בצרכי החברים מאידך. כמובן שהפרוייקט יתבצע בהתאם לתנאי מזג האוויר. אנו מקווים כי הקבלן יספיק להחליף כמה שיותר גגות עד תחילת הגשמים. בכל מקרה, בסוף עונת הגשמים שתבוא עלינו לברכה, נמשיך בעבודה עד להשלמתו.

את הפרוייקט תנהל מטעם הקיבוץ אתי קימלמן.

כפי שזכור לכם מהשלב הקודם, מדובר בפרוייקט מורכב, אשר משפיע על החברים שמחליפים בביתם את הגג ועל שכניהם כאחד.

משפחות אשר מחליפים את הגג של ביתם, יצטרכו לצאת מהבית ליומיים, כולל לינה של לילה אחד מחוץ לבית. אנחנו מבקשים להיערך לפתרון שהייה ולינה מחוץ לבית כבר עכשיו. מי שמתקשה במציאת פתרון - מתבקש לפנות לאתי קימלמן.

במהלך פירוק לוחות האסבסט יסומן אזור העבודה, ותיאסר בו התנועה עד להשלמת אריזתם.

משפחות אשר גרות בסמיכות לבתים, בהם מחליפים את הגגות, ידרשו לסגור את כל פתחי הבתים ולהימנע מהפעלת המזגנים, עד להשלמת פירוק גג האסבסט.

אנחנו נעדין מבעוד מועד מתי מתוכננת להתבצע העבודה. העדכון יהיה למשפחות, אשר בביתם מחליפים את גג האסבסט, ולמשפחות הגרות בסמיכות לבתים אלו, כדי שיוכלו להיערך בהתאם.

אנחנו מודעים לחוסר הנוחות הרב שייגרם במהלך ביצוע פרוייקט זה. מצד שני, מיותר לציין את החשיבות בהסרת מפגע האסבסט.

תודה רבה על שיתוף הפעולה ובהצלחה לכולנו -

ערבא, אתי ואליס

מכירת חיסול בסדנה לפעילויות ביצירה, באחירות סאלים

חומרי יצירה: צבעים מסוגים שונים. מכחולים חדשים מסוגים שונים. חוברות צביעה בנושאי חגים ונושאים אחרים. קנווסים מוכנים לצביעה וחדשים. חרוזים צבעוניים להשחלה. מסגרות זכוכית חדשות לתמונות. כדים קטנים, בתי מזוזה, חמסות מגבס מוכנות לצביעה. תבניות ליציקת גבס ואבקת גבס. דיבקיות צבעוניות. מפיות צבעוניות ליצירה. ספרי אמנות. ספרי הדרכה לגיל הרך.

ציוד משרדי: מהדקים, מנקבים, מחוגות, מחדדים, עפרונות, מכלי פלסטיק לשמירת דפים וחוברות, שמר-דף שקופים שקיות פלסטיק ומעטפות ועוד.

מתנות וקישוטים: מפיות לקידוש מצויירות על בד משי ופלייסמנט מותאמים. קופסאות מאוירות למתנות. קישוטי סוכה מצופים למינציה. קישוטי סוכה מוכנים של אושפיזין ושבעת המינים בדים מסוגים שונים ועוד..

על כל קניה אפשר לבחור מתנות חינם.

הסדנה תהיה פתוחה למכירות:

ביום ראשון משעה 16.00 עד 18.00

וביום רביעי משעה 17.00 עד 18.00.

להתראות

מרים צרפתי

טל: 052262228

להתחילה אדמנית
ברכות לבת המצווה
לחנה ואהרל'ה ולכל המשפחה
איחולים למחלות ולנחת!

פִּינֵת לֶשׁוֹן (3)

מבט לשוני לשוני (לשוני במלעיל, כלומר: ההברה המוטעמת – אחת לפני האחרונה).

שורות אלו נכתבות ביום י' מנחם אב, כאשר אנו שרויים עדיין תחת רושמן של מגילת איכה והקינות, הכתובות בלשון השירה. ברבות הימים והשנים, לשון השירה פשטה צורה ולבשה צורות אחרות, אך עדיין, גם בימינו, משתדלים המשוררים לנקוט בשפה נשגבה, זו שכונתה בהומור: "מילים של שבת". זכורני, שבימי הלימודים בתיכון, כשנשאלנו מה ההבדל בין פרוזה לשירה – היתה התשובה המקובלת: מה הבעיה? אם אתה מבין את הכתוב, הרי זו פרוזה, ואם לא – הרי זו שירה...

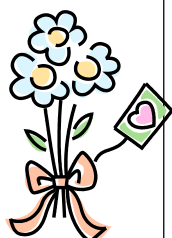
אכן, במשך הדורות השירה פשטה צורה ולבשה מדי פעם צורות חדשות. בימי הביניים נוספו אבחונים חדשים לשירה: חרוזים והקפדה על מה שנקרא המשקל. אביא לדוגמא את הפיוט "אדון עולם", הפותח את הבוקר למאמינים. הפיוט בנוי על מבנה קבוע: כל קבוצת מילים מתחילה בחצי תנועה (כלומר בשווא נע או בחטף פתח), ואחריה שלוש הברות. בדורות האחרונים ויתרו רוב המשוררים על המשקל, ולאחרונה גם על החרוז. נותר האפיון שעדיין קיים בשירה המודרנית: הניקוד. חוששני שבעתיד יוותרו הפוסט מודרניים גם עליו – וניאלץ להחליט מהי שירה אמיתית רק על פי נשגבות הסגנון...

הביטויים הנדירים במגילת איכה ובקינות (כמו גם ברוב ספרי נביאים אחרונים ובכתובים) מכריחים אותך הקורא לעצור בשטף הקריאה, ולנסות לרדת לעומקן של מילים – ולהתעלות כאשר הצלחת להבין פשר דבר. תמיהני אם ברוב הלשונות אשר לתוכן תורגם התנ"ך, קיים העושר הלשוני הדרוש כדי להבין את עומק הפשט.

בקינות אנו מוצאים מילים נדירות, לעיתים יחידאיות בתנך, שצריך לעיין במילון על מנת להבין, וכן מילים שמקורן ארמית – והמשורר "עברת" אותן, לצורך החרוז בעיקר. גם מגילת איכה כוללת ביטויים נדירים, שאינם מופיעים לדוברי העברית העכשווית. ננסה, בשורות הבאות, לעמוד על טיבם של אחדים מאותם ביטויים במגילה. אנו מוצאים גם ביטויים, שהפכו למטבעות לשון בשפת הדיבור (ולא תמיד במשמעות המקורית במגילה), כגון "בין המצרים".

"נשקד על פִּשְׁעֵי" – נשקד מילה יחידאית בתנך. בתרגום השבעים פרשוה כאילו היתה בשי' ימנית, כלומר מישהו שוקד, כלומר משתדל, לזכור את פשעי. ובפסוק הבא – שוב מילה נדירה: סָלָה – אמנם אינה יחידאית, כי בתהילים (ק"ט) היא מופיעה בבניו קל: סָלִיתָ, שהפרשנים המסורתיים מתרגמים: הכנעת. נֶאֱרַק מקדשו. המילה נמצאת גם בתהילים (פ"ט): "נֶאֱרַתָּה ברית עבדך" ועל פי הרד"ק מדובר בהשחתה. "מַעֲזֵי חֲמֵרֵמוֹ" – לפי אחד הפירושים: תססו, על פי המילה הארמית חמירא, ביטוי המוכר לנו מן ההגדה של פסח, שפירושו שאור. "דַּרְכֵי סוֹרֵר וּפִשְׁחָנִי" – על פי הארמית: בָּקָעֲנִי, שיסע אותי. נסתפק בדוגמאות אלו, כדי לא להלאות את הקוראים, ונסיים בפסוק שלפני האחרון במגילת איכה: "השיבנו ה' אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם". וכמקובל, אנו חוזרים עליו אחרי הפסוק האחרון, כדי לא לסיים בדברי תוכחה, כפי שמסביר ר' אברהם אבן עזרא בפירושו.

חַנּוּן אֱלֹהִים

לְרוֹנֵי אֵל
בְּרָכּוֹת לְרֹאשׁ אִיּוֹסֵף ה"ה
עֲלֵי וְהַצִּיחֵי וְיֵהִי ה' עִמָּךְ!
זוֹת חוּמָ"ע וְקִהִילָת סַעַד

שְׁקִיפּוֹת וּפְרָאן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

בהמשך למאמר התגובה של מתוקה בשבוע שעבר, ובעקבות רחשי ליבם של מספר חברים, ברצוני להאיר מספר נקודות על הנושא.

נאמר בפרשתנו: "כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה, לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם, אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק. והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה, ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים".

כבר בפרשת עקב, נידון נושא המאמץ של עבודת האדמה. ע"פ הפסוקים ניכר כי במצרים עובדי האדמה מתאמצים יותר מחקלאי ישראל..

1. שמחתי לשמוע שהוחלט לפרגן לעובדי ענפי המשק הנותנים כתף במאמץ המשותף, במיוחד בימים אלו שאנו מתמודדים עם מצב לא פשוט שמוביל שר האוצר לגבי ענפי החקלאות.

יחד עם זאת, אני חושב שהתהליך הנוכחי לא היה נכון. יש לסעד דירקטוריון להלן דת"א (דירקטוריון תאגיד אחזקות). הוא נבחר ע"י הציבור וכוחו הוא מהציבור. ברור שלא כל שקל שדת"א דנה בו צריך לעדכן את הציבור. אך במקרה שלנו, מדובר בסכום לא קטן, שמגיע לאחר שנתיים לא קלות במשק. נזכיר, שבעקבות המצב הזה, עצרנו חלק מההשקעות בקהילה ובמשק וכן עצרנו את חלוקת הכספים לחברים הוותיקים. לכן מן הראוי היה שדווקא במצבינו, סכומים גדולים ידווחו לציבור לפני חלוקתם.

כוחו של דת"א הוא מהציבור. אנו בעלי המניות. לא ראוי לדעתי שכספי ציבור, בימים כאלו, יחולקו ע"י דת"א ללא אישור או **יידוע** הציבור, **לפני** חלוקתם.

2. החלטנו במסגרת השינויים, שכל נושא הדיוידנד לחברים החדשים לא יחולק לפני שמכסים את החוב לחברים הוותיקים ("שיוך פירות יצרניים"). זה היה מהלך שנועד להגן על הוותיקים. אני חושב שמן הראוי היה שאם הוחלט על חלוקת חלק מכספי הציבור שנוצרו- דיוידנד – לפחות את חלקם נחלק קודם לחברנו הוותיקים בגין חובנו כלפיהם.

3. שקיפות – אין ספק שמשבר מנהיגות נוצר כחלק מהתחושה של הציבור שאין שקיפות כלפיו, בוודאי שמדובר בכספי ציבור. כיום חלק מבכירי ההנהגה שלנו הם אנשים חיצוניים שמנהלים את כספנו ואנו חייבים ומצפים לקבל מהם עדכונים לגבי מצבנו. (ראוי לציין לטובה את הדיווח המפורט שקיבלנו על המהלך של איחוד הגזר עם קיבוץ דורות).

4. מילה טובה – הערכה גדולה לעובדי המשק, ולמנהלי הענפים על עבודתם והתמודדותם עם ענף החקלאות בארץ. זה לא מובן מאליו. אין הרבה אנשים שעובדים בתחום, והם לא מספיק מוערכים במדינה וחבל.

בברכת "ונתתי מטר ארצכם בעיתו, יורה ומלקוש.. ואכלת ושבעת.."